

BETÆNKNING

afgivet af

Lovudvalget

vedrørende

EM 2018/48: Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at indføre lovbekendtgørelser inden 1. juli 2019.

Afgivet til forslagets 2. behandling

Lovudvalget har under behandlingen bestået af:

Inatsisartutmedlem Anders Olsen, Siumut, formand
Inatsisartutmedlem Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit, næstformand
Inatsisartutmedlem Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai
Inatsisartutmedlem Justus Hansen, Demokraterne
Inatsisartutmedlem Stine Egede, Inuit Ataqatigiit

1. Om forslaget og dets baggrund

Forslagsstiller ønsker Naalakkersuisut pålagt at indføre lovbekendtgørelser inden 1. juli 2019. Forslaget har til formål at gøre lovgivningen nemmere for at overskue og forstå, såvel for borgerne som for ansatte i de myndigheder, som skal administrere lovene.

Forslagsstiller fremhæver, at det følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at borgerne skal have mulighed for at overskue lovgivningen og at kunne sætte sig ind i, hvilke konsekvenser lovgivningen har i forhold til borgeren og borgerens handlinger. Og at Institut for Menneskerettigheder og Advokatrådet derfor, og af hensyn til borgernes retssikkerhed, har anbefalet, at der indføres lovbekendtgørelser i Grønland.

2. Naalakkersuisuts svarnotat

Naalakkersuisut oplyser i sit svarnotat, at Naalakkersuisut som udgangspunkt er positivt stemt over for indførelse af lovbekendtgørelser.

Naalakkersuisut peger imidlertid på, at en tidligere truffet Naalakkersuisut-beslutning om at indføre lovbekendtgørelser måtte opgives på grund af manglende personalemæssige ressourcer, og at rekruttering af et tilstrækkeligt antal kvalificerede jurister fortsat er en udfordring.

Naalakkersuisut gør på denne baggrund opmærksom på, at indførelse af lovbekendtgørelser uden de fornødne faglige og personalemæssige ressourcer vil kunne medføre problemer, også af retssikkerhedsmæssig karakter. Særligt risikoen for fejl i sammenskrivningerne påkalder sig opmærksomhed, og Naalakkersuisut fremhæver i den forbindelse, at borgere og virksomheder kan lide tab, hvis de disponerer i tillid til en fejlbehæftet sammenskrivning, og at Grønlands Selvstyre derved vil kunne pådrage sig et erstatningsansvar.

Naalakkersuisut indstiller på denne baggrund forslaget til forkastelse.

3. Lovudvalgets overvejelser

Lovudvalget har til brug for udvalgets behandling af et tilsvarende forslag (FM2017/48) fremsat en række spørgsmål til Naalakkersuisut. Udvalgets spørgsmål og Naalakkersuisuts besvarelse er vedlagt betænkningen som bilag 1 og 2.

3. 1. Brugen af lovbekendtgørelser og uofficielle lovsammenskrivninger

En lovbekendtgørelse er en officiel sammenskrivning af en oprindelig lov (hovedlov) og senere vedtagne ændringslove.

Her i landet har vi hidtil ikke gjort brug af sådanne officielle lovsammenskrivninger. Tidligere har nogle departementer dog offentliggjort enkelte uofficielle lovsammenskrivninger på departementets hjemmeside.

Lovudvalget har i den forbindelse noteret sig, at følgende anføres i Lovkontorets ”Lovtekniske retningslinjer” 2011:

”Når en inatsisartutlov er ændret flere gange, uden at der er lavet en ny inatsisartutlov, der bl.a. samler op på diverse ændringer, kan der foretages en administrativ sammenskrivning af den gældende inatsisartutlov med de hertil hørende ændringslove. En sådan sammenskrivning er et instrument til at samle og overskueliggøre gældende lovgivning på et område, hvor en inatsisartutlov er ændret flere gange. Sammenskrivninger udarbejdes undertiden til intern brug i centraladministrationen, men bør normalt også gøres tilgængelige for offentligheden, f.eks. på departementets hjemmeside.”

Til trods herfor synes det i dag kun at være Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen, som på sin hjemmeside har offentliggjort administrative lovsammenskrivninger.

Hertil kommer, at Inatsisartut på sin hjemmeside har offentliggjort enkelte lovsammenskrivninger af betydning for Inatsisartut's arbejde. Disse lovsammenskrivninger er udarbejdet af Bureau for Inatsisartut.

3. 2. Behovet for lovbekendtgørelser

Enkelte i dag gældende love består af en hovedlov og et meget stort antal ændringslove. Den gældende landstingslov om fiskeri består f.eks. af en hovedlov og 13 ændringslove. Landstingsloven om ind- og udførsel af varer består af en hovedlov og 8 ændringslove. Landstingsloven om forvaltning af skatter består af en hovedlov og 9 ændringslove. Landstingsforordningen om hjælp til personer med vidtgående handicap består af en hovedlov og 5 ændringslove.

Med et så stort antal ændringslove til en hovedlov vil det for såvel borgere som ansatte i de myndigheder, som skal administrere lovene, være vanskeligt at skabe sig et overblik over, hvad der er gældende ret.

Som oplyst af forslagsstiller kan sammenskrivninger af grønlandske love ~~kan~~ i dag (mod betaling) findes på en hjemmeside, som drives af en privat virksomhed. Det gælder dog kun de dansk-sprogede versioner af de grønlandske love.

Borgere og ansatte i det offentlige, som kun eller hovedsageligt taler grønlandsk, har således ingen mulighed for at opnå adgang til en grønlandssproget lovsammenskrivning.

Det er et retssikkerhedsmæssigt problem.

Som oplyst af forslagsstiller har Institut for Menneskerettigheder i anbefalet, at Naalakkersuisut indfører brugen af lovbekendtgørelser for at styrke borgernes kendskab til gældende lovgivning og dermed øge retssikkerheden¹.

Anbefalingen skal ses på baggrund af Grønlands forpligtelser i henhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

¹ "Menneskerettigheder i Grønland – Status 2016"

Det følger således af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at borgerne skal have mulighed for at overskue lovgivningen og at kunne sætte sig ind i, hvilke konsekvenser lovgivningen har i forhold til borgeren og borgerens handlinger.

Også Advokatrådet har anbefalet indførelse af lovbekendtgørelser:²

”Gældende lovgivning og retspraksis er generelt meget vanskeligt tilgængelig i Grønland. Som altovervejende hovedregel bliver der ikke udarbejdet lovbekendtgørelser³ – det vil sige en sammenskrivning af den oprindelige lov og de senere ændringer af loven – af selvstyrelove. Det betyder, at det både er tidskrævende og vanskeligt – selv for jurister – at klarlægge, hvad der er gældende ret på et givent område, hvis der efterfølgende er gennemført flere ændringslove til en vedtaget lov.

[...]

Disse forhold udgør efter arbejdsgruppens opfattelse en væsentlig retssikkerhedsmæssig udfordring, idet kendskabet til gældende ret og gældende retspraksis er en helt grundlæggende forudsætning for et velfungerende retssamfund. Det gør sig i særlig grad gældende i et retssamfund som det grønlandske, hvor aktørerne i kredsretterne er lægmænd.”

Lovudvalget har noteret sig disse anbefalinger.

3.3. Udfordringer – personalemæssige ressourcer

Lovudvalget har ligeledes noteret sig Naalakkersuisuts oplysning om, at en tidligere truffet Naalakkersuisut-beslutning om at indføre lovbekendtgørelser måtte opgives på grund af manglende personalemæssige ressourcer, og at rekruttering af et tilstrækkeligt antal kvalificerede jurister fortsat er en udfordring.

Forslagsstiller anslår, at det årlige ressourceforbrug ved fremadrettet udarbejdelse af lovbekendtgørelser i forbindelse med vedtagelsen af nye ændringslove ikke vil overstige et halvt årsværk, og at der med afsættelse af et halvt årsværk også vil være ressourcer til i et vist omfang at udarbejde lovbekendtgørelser for love, hvor seneste lovændring ligger længere tilbage i tiden.

² ”Retssikkerhed i Grønland – Advokatrådet 2016”

³ Grønlands Selvstyre udarbejder ikke lovbekendtgørelser. Derimod har rigsmyndighederne i enkelte tilfælde udarbejdet lovbekendtgørelser for så vidt angår folketingslove med virkning for Grønland.

Nedenstående oversigt viser antallet af vedtagne hovedlove og ændringslove gennem de seneste 6 år⁴.

	Hovedlove	Ændringslove
2017	21	28
2016	14	21
2015	12	25
2014	7	5
2013	6	7
2012	11	14

Med det aktuelle antal årlige ændringslove forekommer forslagsstillers overslag realistisk.

Ressourceforbruget vil imidlertid afhænge af, i hvilken form Naalakkersuisut måtte vælge at implementere forslaget, i fald det vedtages.

I Danmark har man valgt, at lovbekendtgørelser udarbejdes efter en konkret behovsvurdering. Om en ny ændringslov medfører udarbejdelse af en lovbekendtgørelse, afhænger således blandt andet af, hvor omfattende ændringerne og antallet af usammenskrævede ændringslove er, og om loven hyppigt anvendes af myndigheder og borgere.

En sådan praksis vil alt andet lige indebære et mindre ressourceforbrug, end hvis man måtte vælge en praksis hvor enhver ny ændringslov medfører udarbejdelse af en lovbekendtgørelse.

Formanden for Naalakkersuisut har i et svar til Lovudvalget afgivet i 2017 oplyst, at ansvaret for udarbejdelsen af lovbekendtgørelser, forventes henlagt til de enkelte departementer, fremfor til Lovkontoret, såfremt beslutningsforslaget vedtages.

Naalakkersuisut vurderer imidlertid, at en række departementer ikke aktuelt råder over tilstrækkelige personalemæssige ressourcer til at kunne varetage opgaven tilfredsstillende⁵.

En vedtagelse af forslaget vil dermed i nogle departementer eventuelt kunne indebære behov for ressourcetilførsel, i form af ansættelse af yderligere en jurist. Omkostningerne herved må forventes at ligge på omkring 500.000 kr. om året, for hver jurist.

⁴ Finanslove og tillægsbevillingslove er ikke medtalt.

⁵ Naalakkersuisuts svar på Lovudvalgets spørgsmål (Bilag 2) indeholder en oversigt over antallet af jurister i de enkelte departementer og styrelser. Formandens Departement har supplerende oplyst, at en afdelingschef i Departementet for Natur og Miljø er uddannet jurist, og at det samme gælder styrelseschefen for Miljøstyrelsen for Råstoffer. Bemærk dog, at oplysningerne er modtaget i 2017, og at antallet af jurister i de enkelte departementer og styrelser kan have ændret sig siden.

Det vil i forbindelse hermed skulle overvejes, om der er tilstrækkeligt med andre opgaver til, at den pågældende jurist kan udfylde et helt årsværk, ligesom det må tages i betragtning, at rekruttering af jurister kan være en udfordring.

Den af Naalakkersuisut i 2017 skitserede løsningsmodel vil således kunne indebære et større personalbehov (og dermed større udgifter og rekrutteringsudfordringer), end hvis opgaven placeres i en central enhed som f.eks. Lovkontoret. Her ville opgaven antageligt kunne løses med en opnormering på 1 jurist, og med et ressourceforbrug på maksimalt ½ årsværk om året.

Alternativt kunne det overvejes at købe bistand udefra, f.eks. fra en ekstern konsulent eller et advokatkontor. Vælger man at lade en advokat løse opgaven, vil udgifterne hertil imidlertid alt andet lige være væsentligt større, end hvis opgaven løses af Selvstyrets eget personale. Formanden for Naalakkersuisut oplyser i et svar afgivet i 2017, at timesatsen for lokal advokatbistand kan løbe op til 3.000 kr.

Samtidig peger Formanden for Naalakkersuisut i sit svar på, at det fremstår usikkert, hvorvidt der på nuværende tidspunkt vil kunne findes eksterne jurister, som kan og vil påtage sig sammenskrivning af de grønlandske lovversioner.

3.4. Andre udfordringer

Naalakkersuisut peger i sit svarnotat på risikoen for fejl i sammenskrivningen. Lovudvalget kan tilslutte sig, at det – hvis beslutningsforslaget vedtages – vil være væsentligt at søge forslaget implementeret på en måde, som minimerer risikoen for fejl i sammenskrivningen. Fejl i sammenskrivninger vil kunne udgøre et retssikkerhedsmæssigt problem, og Lovudvalget har noteret sig Naalakkersuisuts fremhævelse af, at Grønlands Selvstyre vil kunne pådrage sig et erstatningsansvar, hvis borgere og virksomheder lider tab, som følge af at de har disponeret i tillid til en fejlbehæftet sammenskrivning.

Lovudvalget har ligeledes noteret sig Naalakkersuisuts fremhævelse af, at uensartede oversættelser af de love, som skal sammenskrives, kan medføre fortolkningsmæssige problemer. Her har Lovudvalget dog lidt vanskeligere ved at følge Naalakkersuisuts argumentation: Det er rigtigt, at uensartede oversættelser i en hovedlov og senere ændringslove kan medføre fortolkningsmæssige problemer. Disse fortolkningsmæssige problemer vil imidlertid gøre sig gældende, uanset om der foretages en sammenskrivning eller om der ikke foretages en lovsammenskrivning.

Derimod vil der kunne opstå problemer i forhold til grønlandsk-sproget sammenskrivning, i tilfælde hvor man i en ændringslov har indsat, fjernet eller erstattet enkelte ord i en bestemmelse, i stedet for at genaffatte hele bestemmelsen.

Problemet ved at indsætte, fjerne eller erstatte enkelte ord i stedet for at genaffatte hele bestemmelsen, er at sætningsopbygningen er en anden på grønlandsk end på danskⁱ.

Et andet problem opstår, hvis man i en ændringsbestemmelses gengivelse af dele af en tidligere gældende bestemmelse ved en fejl har ”genoversat” frem for at citere ordretⁱⁱ.

Sådanne problemer må antages at være sjældent forekommende, men vil – hvor de forekommer – kunne umuliggøre en sammenskrivning af den pågældende lov. Hvor sammenskrivning ikke er mulig, vil problemet kunne løses gennem fremsættelse af et forslag til ændringslov, hvori de fejlbehæftede bestemmelser affattes på ny, i deres helhed.

Lovudvalget har i forbindelse med udvalgets behandling af FM 2017/48 anmodet Formanden for Naalakkersuisut om at oplyse, hvilke muligheder Naalakkersuisut ser for at kvalitetssikre lovsammenskrivninger, således at risikoen for fejl minimeres. Formanden for Naalakkersuisut har i sit svar peget på den mulighed, at lovsammenskrivninger undergår lovteknisk gennemgang i såvel Lovkontoret som i Lovteknisk afdeling i Bureau for Inatsisartut.

4. Lovudvalgets indstilling

Et enigt udvalg indstiller forslaget til vedtagelse.

5. Øvrige bemærkninger vedr. udfordringer i forhold til overskuelighed og tilgængelighed i lovgivningen:

Naalakkersuisut oplyser i sit svarnotat, at man i Grønlandsk Lovregister på en nem og overskuelig måde kan se, hvilken lovgivning der er gældende for både hjemtagne og ikke hjemtagne områder. Grønlandsk Lovregister udgives af Statsministeriet, og kan blandt andet findes på Naalakkersuisuts hjemmeside www.lovgivning.gl.

Lovudvalget medgiver, at Grønlandsk Lovregister er et nyttigt redskab til at finde ud af, hvilke love der gælder på et område, og om en lov er ændret. Udfordringen for borgerne (og såmænd også for administrationen) består således ikke så meget i, at finde ud af, om en lov er

ændret, men mere i at overskue, *hvordan* loven ser ud i sin gældende form, i tilfælde hvor en eller flere ændringslove har medført ændringer.

Lovudvalget finder dog anledning til at gøre opmærksom på, at den grønlandsk-sprogede version af Grønlandsk Lovregister tilsyneladende ikke opdateres særligt hyppigt. På Naalakkersuisuts hjemmeside findes links til Grønlandsk Lovregister fra hvert af årene 2011 til 2018 i dansk-sproget version. Men kun links til Grønlandsk Lovregister fra 2008 og 2015 i grønlandsk-sproget version.

For den del af landets befolkning, som kun (eller primært) er grønlandsk-sproget, er adgangen til ” på en nem og overskuelig måde at se, hvilken lovgivning der er gældende for både hjemtagne og ikke hjemtagne områder” således ikke helt så god, som Naalakkersuisuts svarnotat kunne give indtryk af.

Lovudvalget opfordrer Naalakkersuisut (og Statsministeriet) til at være opmærksom på denne problemstilling.

Med disse bemærkninger overgiver Lovudvalget forslaget til 2. behandling.

Anders Olsen
Formand
Siumut

Sofia Geisler
Inuit Ataqatigiit

Justus Hansen
Demokraterne

Stine Egede
Inuit Ataqatigiit

Aleqa Hammond
Nunatta Qitornai

ⁱ Dette kan illustreres med følgende (tænkte) eksempel:

En gældende lov indeholder i § 5 en bestemmelse med følgende ordlyd:

Stk. 7. Hvalen skal parteres senest 18 timer efter aflivningen.

En ændringslov hertil indeholder på dansk følgende bestemmelse:

I § 5, *stk. 7*, indsættes efter ”parteres”: ”snarest muligt og”.

Efter sammenskrivning vil bestemmelsen på dansk se således ud:

Stk. 7. Hvalen skal parteres snarest muligt og senest 18 timer efter aflivningen.

På grønlandsk er sætningsopbygningen imidlertid helt anderledes. Den oprindelige bestemmelses ordlyd vil i grønlandsk version være opbygget omtrent således:

Stk. 7. Hvalen efter aflivning allersenest 18 timer førend er gået skal parteres.

”Parteres” udgør således i den grønlandske version af den oprindelige lovtekst det sidste ord i sætningen, og det vil på grønlandsk ikke give mening at indsætte en oversættelse af ”snarest muligt og” efter dette sidste ord i sætningen.

ⁱⁱ Dette kan illustreres med følgende (tænkte) eksempel:

En gældende lov indeholder i § 5 en bestemmelse med følgende ordlyd:

Stk. 7. Naalakkersuisut kan fastsætte nærmere regler om høst af kartofler.

I en ændringslov udvides denne bemyndigelse til også at omfatte majroer. Ændringsloven indeholder på dansk følgende bestemmelse:

I § 5, *stk. 7*, indsættes efter ”kartofler”: ”og majroer”.

I den grønlandske version af den gældende lov anvendes betegnelsen ”kartoffelit”, men i ændringsloven anvendes betegnelsen ”naatsiiat”. Det umuliggør i princippet en sammenskrivning. Indføjelser skal ske efter ordet ”naatsiiat” og dette ord findes ikke i den bestemmelse, som skal ændres.

Formanden for Naalakkersuisut
Her

8.maj 2017

FM2017/48: Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at indføre lovbekendtgørelser inden 1. januar 2018.

Inatsisartut behandler under indeværende samling et beslutningsforslag (FM2017/48), som pålægger Naalakkersuisut at indføre lovbekendtgørelser inden 1. januar 2018.

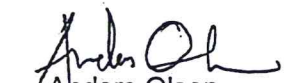
Forslaget er henvist til behandling i Lovudvalget.

Til brug for udvalgets behandling af forslaget anmoder Lovudvalget Formanden for Naalakkersuisut om at besvare følgende spørgsmål:

1. Forslagsstiller anslår, at det årlige ressourceforbrug ved fremadrettet udarbejdelse af lovbekendtgørelser i forbindelse med vedtagelsen af nye ændringslove ikke vil overstige et halvt årsværk, og at der med afsættelse af et halvt årsværk også vil være ressourcer til i et vist omfang at udarbejde lovbekendtgørelser for love, hvor seneste lovændring ligger længere tilbage i tiden. Har Naalakkersuisut bemærkninger til denne vurdering?
2. Er Lovkontorets nuværende normering tilstrækkelig til, at Lovkontoret vil kunne løfte opgaven uden ansættelse af yderligere mandskab?
3. Hvis nej: Vil opgaven kunne løftes af Lovkontoret, hvis der ansættes yderligere 1 medarbejder i Lovkontoret, og vil der i givet fald være tilstrækkeligt med andre opgaver til at udfylde resten af et årsværk?
4. Hvad vil det koste at ansætte yderligere en medarbejder i Lovkontoret?
5. Vurderer Naalakkersuisut, at det vil være muligt at rekruttere en jurist, som på kvalificeret vis vil kunne løfte opgaven?
6. Vil opgaven i stedet kunne løses i de enkelte departementer?
7. Hvor mange jurister er i dag ansat i hvert enkelt departement?
8. Er de enkelte departementers normering tilstrækkelig til, at opgaven vil kunne løses i regi af departementerne uden ansættelse af yderligere medarbejdere?

9. Vil opgaven kunne løses ved køb af ekstern bistand, f.eks. fra et advokatkontor, og hvad anslår Naalakkersuisut i givet fald, at dette vil koste?
10. Hvilke muligheder ser Naalakkersuisut for at kvalitetssikre lovsammenskrivningerne, således at risikoen for fejl minimeres – og i hvilket omfang vil de pågældende muligheder indebære behov for yderligere administrative ressourcer?

Med venlig hilsen

Anders Olsen
Formand for Lovudvalget

Formanden for Lovudvalget
/Her

Ilanngussaq Bilag 2

Lovudvalgets spørgsmål vedrørende FM2017/48: Forslag til Inatsisartut-beslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at indføre lovbekendtgørelser inden 1. januar 2018 (Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

17-05-2017
Sags nr. 2017 - 7879
Dok. nr. 5360188

Naalakkersuisut har den 8. maj 2017 modtaget spørgsmål fra Lovudvalget i forbindelse med udvalgets behandling af ovenævnte beslutningsforslag. Naalakkersuisut takker for muligheden for at besvare spørgsmålene.

Postboks 1015
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 50 02
E-mail: govsec@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

Besvarelsen findes efter spørgsmålene.

1. Forslagsstiller anslår, at det årlige ressourceforbrug ved fremadrettet udarbejdelse af lovbekendtgørelser i forbindelse med vedtagelsen af nye ændringslove ikke vil overstige et halvt årsværk, og at der med afsættelse af et halvt årsværk også vil være ressourcer til i et vist omfang at udarbejde lovbekendtgørelser for love, hvor seneste lovændring ligger længere tilbage i tiden. Har Naalakkersuisut bemærkninger til denne vurdering?

Svar:

Der er ikke lavet en egentlig beregning på en forventet økonomisk konsekvens ved indførelse af lovbekendtgørelser. Nogle departementer vil muligvis have brug for flere ressourcer til jurist- og tolkebistand til at løse opgaven, mens andre departementer sandsynligvis vil kunne løse opgaven inden for den gældende normering.

2. Er Lovkontorets nuværende normering tilstrækkelig til, at Lovkontoret vil kunne løfte opgaven uden ansættelse af yderligere mandskab?

Svar:

I henhold til § 23, stk. 1 i Inatsisartutlov om Inatsisartut og Naalakkersuisut er det Formanden for Naalakkersuisut, der fordeler anliggender mellem medlemmerne af Naalakkersuisut. Såfremt forslaget vedtages er der ikke planer om, at opgaven placeres i Lovafdelingen. Opgaven vil derimod skulle løses i de enkelte departementer, således at der ikke brydes med princippet om, at de enkelte departementer varetager ansvaret for lovgivning og anden regeludstedelse inden for eget ressortområde.

3. Hvis nej: Vil opgaven kunne løftes af Lovkontoret, hvis der ansættes yderligere 1 medarbejder i Lovkontoret, og vil der i givet fald være tilstrækkeligt med andre opgaver til at udfylde resten af et årsværk?

Svar:

Jeg skal henvise til min besvarelse af spørgsmål 2.

4. Hvad vil det koste at ansætte yderligere en medarbejder i Lovkontoret?

Svar:

De årlige omkostninger til en medarbejder (jurist, fuldmægtig) i Lovafdelingen forventes at ligge på niveauet 500.000 kr. Der til kan der være nogle engangsudgifter i form af bohaveflytning og rejseudgifter til vedkommende og dennes eventuelle familiemedlemmer.

5. Vurderer Naalakkersuisut, at det vil være muligt at rekruttere en jurist, som på kvalificeret vis vil kunne løfte opgaven?

Svar:

Der skal erindres om, at det generelt er vanskeligt at tiltrække tilstrækkeligt med jurister til besættelse af ledige stillinger i selvstyret.

Endvidere skal det bemærkes, at opgaven indebærer en sammenskrivning af både de grønlandske og danske versioner af lovene. I forhold til de grønlandske versioner er det påkrævet, at opgaven varetages af personer, der behersker grønlandsk på et højt niveau. Der er på nuværende tidspunkt relativt få jurister, der behersker grønlandsk og som kan forventes at kunne rekrutteres til en stilling med et sådant indhold.

Naalakkersuisut finder, at det kan vise sig vanskeligt at rekruttere en jurist, der på kvalificeret vis vil kunne løfte opgaven. Desuden må der forventes at skulle rekrutteres tolkebistand til løsning af opgaven.

6. Vil opgaven i stedet kunne løses i de enkelte departementer?

Svar:

Ud fra den aktuelle bemandingssituation i en række departementer vil det kunne vise sig vanskeligt, at opgaven på nuværende tidspunkt umiddelbart kan løses i de enkelte departementer uden særlig ressourceindsats. Flere departementer råder ikke over tilstrækkelige personalemæssige ressourcer. Det vurderes at blive en udfordring for departementerne umiddelbart, såfremt de skal udarbejde lovbekendtgørelser i en tilfredsstillende kvalitet.

Med henvisning i øvrigt til min besvarelse af spørgsmål 2 kan jeg henvise til, at normalt har departementerne et indgående kendskab samt overblik over de love, der gælder inden for deres område, hvilket er en vigtig forudsætning for at kunne løse opgaven med at udarbejde lovbekendtgørelser.

7. Hvor mange jurister er i dag ansat i hvert enkelt departement?

Svar:

Fordelingen af jurister i hvert departement ser ud som følgende:

Departement/ Underliggende enhed	Ansatte jurister	Jurister ansat i anden funktion
Formandens Departement	2	1 retschef
Departementet for Sundhed	3	1 afdelingschef
Styrelsen for Sundhed og Forebyggelse	1	
Departementet for Finanser og Skatter	4	
Skattestyrelsen	2	
Økonomi- og Personalestyrelsen	5	1 chefjurist 1 kontorchef
Departementet for Fiskeri og Fangst	4	
Departementet for Erhverv, Arbejdsmarked, Handel og Energi	5	
Forbruger- og Konkurrencestyrelsen	9	1 kontorchef
Departementet for Sociale Anliggender, Familie, Ligestilling og Justitsvæsen	4	
Departementet for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke	4	
Digitaliseringsstyrelsen	1	
Departementet for Selvstændighed, Udenrigsanliggender og Landbrug	1	1 afdelingschef
Departementet for Kommuner, Bygder, Yderdiskriter, Infrastruktur og Boliger	2	
Råstofdepartementet/ Råstofstyrelsen	2	

8. Er de enkelte departementers normering tilstrækkelig til, at opgaven vil kunne løses i regi af departementerne uden ansættelse af yderligere medarbejdere?

Svar:

Jeg skal henvise til min besvarelse af spørgsmål 6.

9. Vil opgaven kunne løses ved køb af ekstern bistand, f.eks. fra et advokatkontor, og hvad anslår Naalakkersuisut i givet fald, at dette vil koste?

Svar:

Såfremt opgaven skal løses eksternt, må det forudsætningsvist lægges til grund, at den, der påtager sig opgaven, både skal være i stand til at foretage en sammenskrivning af den grønlandske og danske version.

Det kan ikke med sikkerhed besvares, hvorvidt der er nogen eksternt, der på nuværende tidspunkt kan påtage sig den opgave. Det må under alle omstændigheder forventes, at ekstern løsning af opgaven vil indebære betydelige udgifter alene henset til, at timesatsen for lokal advokatbistand kan løbe op i 3.000 kr.

10. Hvilke muligheder ser Naalakkersuisut for at kvalitetssikre lovsammenskrivningerne, således at risikoen for fejl minimeres – og i hvilket omfang vil de pågældende muligheder indebære behov for yderligere administrative ressourcer?

Svar:

Lovafdelingen samt Lovteknisk afdeling i Bureau for Inatsisartut varetager lovteknisk gennemgang af fremsatte lovforslag og det er Naalakkersuisuts opfattelse, at lovsammenskrivninger på tilsvarende vis vil skulle undergå lovteknisk gennemgang ved begge instanser.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at der ikke konsekvent udfærdiges lovbekendtgørelser i Danmark. Lovbekendtgørelser udarbejdes alene som et praktisk hjælpemiddel i de tilfælde, hvor det efter en konkret vurdering konstateres, at der er et behov.

Ved afgørelsen af, om der bør udfærdiges en lovbekendtgørelse, lægges der vægt på, om loven hyppigt anvendes af en større del af myndighederne eller befolkningen. Endvidere lægges der vægt på, om ændringerne er særligt omfattende eller er gennemført ved flere ændringslove. Desuden lægges der vægt på ændringernes systematiske karakter. En lovsammenskrivning er således mindre nødvendig, når ændringsloven alene indeholder en samlet affattelse af et helt kapitel eller en hel paragraf¹.

En fast praksis med lovbekendtgørelser er i sig selv ikke nogen garanti for, at man kan vide sig sikker på, at man står med den gældende lovgivning i hånden, når man er i besiddelse af den seneste lovbekendtgørelse på området.

¹ Gældende dansk vejledning fra 1969 om udarbejdelse af lovbekendtgørelser, Justitsministeriet.

Eksempel fra dansk lovgivning:

Den gældende lovbekendtgørelse af "Lov om miljøbeskyttelse" er fra 2016 og den rummer de lovændringer, der er vedtaget frem til maj 2016.

Den danske miljøbeskyttelseslov er dog siden maj 2016 blevet ændret 2 gange, uden at der endnu er lavet en opdateret sammenskrivning af loven.

Det er derfor ikke garanteret, at man opnår et bedre overblik over gældende lovgivning eller en bedre retssikkerhed ved anvendelsen af lovbekendtgørelser. En administrativ sammenskrivning af lovgivning er ikke bindende. På samme måde vil eventuelle fejl i sammenskrivninger ikke være bindende. Det er stadigvæk de gældende inatsisartutlove, herunder ændringslove, der gælder.

Det fremgår tilsvarende af Justitsministeriets vejledning om udarbejdelse af lovbekendtgørelser, at hvis der på grund af fejl opstår uoverensstemmelse mellem lovbekendtgørelsen og de enkelte lovtekster, er det lovteksterne, der er afgørende.

Med venlig hilsen

Kim Kielsen